

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 14.07.2023թ. թիվ 2316730939 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<28>> 07 2023թ. 7-13 7650

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ն.Սարգսյանս, վերանայելով Շահեն Կարապետյանի ՄԴ/57876-23 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Արցախի Հանրապետության Սրբփանակերտ քաղաքի Սասունցի Դավթի փողոց 62/3 շենքի 12 բնակարանի բնակիչ Շահեն Կարապետյանը դիմումով խնդրել է անվավեր ճանաչել վարչական տույժ նշանակելու մասին 14.07.2023թ. թիվ 2316730939 որոշումը՝ նշելով, որ իր գործողություններում բացակայել է իրավախախտումը:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնապար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

ՀՀ կառավարության <<Հայաստանի Հանրապետության ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 124-րդ կետի համաձայն՝ 5.14՝ «Ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների համար գույր», 5.11.1՝ «Ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների համար գույրով ճանապարհ», 5.13.1 և 5.13.2՝ «Ելք դեպի ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների համար գույրով ճանապարհ» նշաններով նշված, ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների համար գույրի ունեցող ճանապարհներին արգելվում է այլ տրանսպորտային միջոցների երթևեկությունն ու կանգառն այդ գոտում: Եթե ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների համար գույրին մնացած երթևեկելի մասից բաժանված է ընդհատվող գծանշմամբ, ապա, նման գույրով ճանապարհ մուտք գործելիս, թույլատրվում է մտնել այդ գույրի՝ հարևան գույրի անհապաղ

վերադասավորվելու պայմանով: **Թույլատրվում է նաև նման գծանշմամբ գուրիներ մուտք գործել ինչպես ուղևորներ իջեցնելու և նստեցնելու, այնպես էլ այդ ճանապարհից շրջադարձ կատարելու համար:** Նշված գծանշմամբ գուրիներ մուտք գործելիս և դրանցից դուրս գալիս՝ վարորդները պետք է ճանապարհը զիջեն ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների վարորդներին, ինչպես նաև չխոչընդոտեն նրանց երթևեկությունը՝ այդպիսի գուրիներում ուղևորներ իջեցնելիս և նստեցնելիս:

Վարչական վարույթի ընթացքում պարզվել է, որ դիմումատուին իր տրանսպորտային միջոցով Երևան քաղաքի Գայ-Քոչարյան-Գյուլիքևիյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում, 07.07.2023թ. ժամը 11²¹-ին ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների համար նախատեսված գուրի է մուտք գործել, սակայն փվյալ գոտուց երթևեկել է ուղիղ՝ խախտելով վերը նշված նորմի պահանջը:

Տեսանյութը փաստում է, որ իրավախախտումն անխուսափելիորեն չի կատարվել երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պարճառով:

Կատարված տեղազննության արդյունքում պարզվել է, որ վերը նշված հատվածի երթևեկելի մասի առաջին գուրին նախատեսված է ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների երթևեկության համար և կահավորված համապատասխան ճանապարհային նշանով և գծանշմամբ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից ճանապարհային նշանների կամ ճանապարհային գծանշումների պահանջները չկատարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով:

ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 124-րդ կետով նախատեսված իրավախախտումը նվազ նշանակություն չունի:

Այսպիսով, դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 14.07.2023թ. թիվ 2316730939 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ Վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Շահեն Կարապետյանին:

Ն.Աարգսյան